

UNDĪNE GRAUMANE

TAVA SIRDS

Ir mirkļi, kad tu paliec viens
Un raudi sirds bailēs klusumā.
Ielpo, izelpo, klausī sirdij, draugs,
Un kliez, cik spēka draugs kliez!
Ieskaties bailēs, pasmejies
Un palaid sirdi brīvībā!
Tava sirds silti, silti priekā iekliegsies,
Un kliez, draugs, līdz tai kliez!
Neļauj savai sirdij
Paturēt sāpes!
Lai tā dzied, lai ir brīva, ļauj tai atvērties!
Draugs, kliez savai sirdij līdz!
Visas sāpes, ko tu sevī turi,
Visu prieku, ka tev ir liegts...
Tāpēc kliez, draugs, kliez
Un jūti, kā sirds tava dzīst!
Tava sirds skaļi kliez, tajā ieklausies,
Nebaidies, savām bailēm acīs ieskaties,
Kliez tām līdz, dziedī līdz, bailēs iegulies,
Tava sirds viegli, viegli spārnos pacelsies!

12.07.2007

NEJAUŠĪBA

Tā nejaušība liekas,
Ka pamanīju tevi,
Tavu silto balsi
Un tavu jauko smaidu...
Tā nejaušība liekas,
Ka pamanīji mani-
Manas acis,
Kas tevī dziļi raugās...

Tā nejaušība liekas,
Ka satiku es tevi...
Tā nejaušība liekas,
Ka satikāties abi...
Es dzirdu tavu balsi,
Maigus vārdus ausī...
Ikreiz, kad tu tā dari,
Tas apņēma manu sirdi...

Tavs skatiens mani sasilda,
Tavi jaukie vārdi mīļo,
Tu liec man smaidīt
Un acīm spoži mirdzēt...

01.08.2007

RUDENIM

Atkal tavš drēgnums pārņem mani,
Atkal tavš krāšņums apbrīno mani,
Atkal tavš pieskāriens liek sarauties,
Satīties migā un iemigt...

Atkal man tevī ir jāraugās,
Par tavu skaistumu jāprieclājas,
Atkal man tavās debesīs jāiegrimst
Un ar domām tajās jālidinās.

Tu kļūsti drūmāks un pelēkāks,
Tavs skaistums pazūd ar katru prieka asaru,
Bet tāpat man tevī jāraugās,
Jāizdzīvo ar tevi savs mūžs.

Mīlu to tavu drēgnumu,
Un to košumu pirms tā.
Mīlu tevi, jo zinu,
Ka esi daļa no manis.

07.10.2007

* *

Tik dīvaini kņud pakrūtē-
Jūtu, kā kamols tur veļas.
Tas pinkains un mezglains tinas
Un savādas sajūtas rod.

Tik daudz to mezglu,
Grūti tos atsiet.
Es cenšos.
No visas sirds.
Nesanāk.

Es nevēlos būt atkal, kur biju,
Es nevēlos vairs sāpes just,
Es nevēlos vairs cīnīties,
Es vēlos, lai dzīve uz priekšu iet.

Tie mezglī tik cieši velk mani kopā.
Es nevaru paelpot.
Es nespēju izlauzties.
Es vēlos, lai būtu kā senāk-
Skaists, tīrs dzijas pavediens...

06.11.2007

SNIEGPĀRSLA

Kādu dienu ieraudzīju
Sniegpārslu vienu.
Tā nokrita no debesīm,
Tieši pie manīm.

Tā mirdzēja visā krāšņumā,
Rotājās saules gaismā,
Apžilbināja manas acis-
Nebij' neviens ko tādu man devis.

Nezināju iemeslu,
Kādēļ lai kāds man to dotu,
Tik zināju es to,
Ka dāvāta tā no sirds.

Ne velti tā tādu ceļu mēroja,
Ne velti tā mani meklēja,
Sniegpārsla ticēja,
Tā mani mīlēja..

17.12.2007

TU ESI KĀ VĒJŠ

Tik nevaldāms un drosmīgs
Tik aizraujošs un rosīgs
Tu esi kā vējš

Tik trakulīgs un jautrs
Tik draiskulīgs un smieklīgs
Tu esi kā vējš

Tik nopietns un maigs
Tik noslēpumains
Tu esi kā vējš

Tik nemanāms bet jūtams
Tik pievilcošs tu būdams
Tu esi kā vējš

Man pietrūkst tavas elpas
Kā svaiga gaisa dvesmas
Tu esi kā vējš

Man pietrūkst tavas balss
Un pieskāriens tas tavš
Tu esi kā vējš

Nav jāredz man tevi
Man jādzird ir tevi
Tu esi kā vējš

Nav jāmeklē tevi
Man jājūt ir tevi
Tu esi kā vējš

VĒLOS

Tu prasi, ko es vēlos,
Taču es vēlos pārsteigumu.
Tu prasi, cik es vēlos un kā,
Taču es vēlos nenomērāmo.
Tu nenojaut, ko es vēlos,
Taču nespēju izteikt vārdos.
Parunā ar mani, paskaties, uzsmaidi-
To es vēlos.
Pienāc klāt, samīļo, pasargā mani-
To es vēlos.
Pasaki tos vārdus,
Kurus dzirdēt vēlos.
Pasaki, ka jūties kā es jūtos.
Es vēlos, lai tu vēlies,
Ko es vēlos.
Es vēlos, lai mēs kopīgi vēlētos..

09.02.2008

**

Tik daudz izsalkušu acu
Tās raugās it visur-
Gan kaktos, gan visos citos stūros...
Tik daudz izslāpušu muti
Ko pavērt vaļā
Kad tas vismazāk vajadzīgs...
Tik daudz cerībpilnu pirkstu
Ko pastiept pret kādu
Kas no nevainīga nu kļūs par vainīgu...
Tik daudz jaunu plāpu
Tik daudz jaunu smieklu
Tik daudz tā visa
Un tas viss tiek pavērsts
Vienā virzienā-
Pret mums

02.04.2008

**

Attālums nav šķērslis –
Muļķīga atruna.
Tas tikai uz brīdi nomierina.
Bet vēlāk jūtas kļūst stiprākas,
Spēcīgākas – gan labās, gan sliktās.
Tā pieķerties viens otram.
Šķirties ir tik grūti.
Mīlēt viens otru, tik ļoti, ka sāp.
Es nespēju – tu nespēj, to izturēt...

17.08.2008

**

Tik cieša saikne starp mums.
Nu tu esi daļa no manis.
Puse esmu es, puse – tu.
Un ja tev sāp, tad man arī.
Piedod – saki tu, piedod – saku es.
Un tā tas viss turpinās.
Tava nasta ir manējā
Un mēs to varam iznest kopīgi.
Mēs varam izlauzties –
Tu taču teici..
Vai varbūt es..
Mēs varam..
Varbūt..

17.08.2008

**

Viss notiek pa Īstam –
Tas nav sapnis.
Un tas nav arī murgs.
Kā ar nagu vīlīti
Es lēnām saites vīlēju.
Tās dilst.
Bet tomēr es tās kopā līmēju.
Ar gribasspēku kopā velku,
Ar sirds balsi spiežu kopā,
Bet ar vārdiem, bez domas, rauju vaļā.
Cīnos pati ar sevi.
Ir jāpiedomā, ko es daru,
Lai neuzsāktu neviens karu,
Ir jājūt, jāļaujas un jāgrib,
Tad saites pašas kopā saaug,
Un šaubos, vai kāds tās vairs atraus.

20.10.2008

**

Elpa man aizsitas ciet
Strauji sāk pukstēt sirds

Mīļš smaids atmirdz no tevis
Īsts un patiess kā pirmais sniegs
Lasu no tavām lūpām vārdus
Un pārplūst man ķermenī no laimes

Tavi vārdi un darbi tik dāsni
Es nemāku tos novērtēt tas tiesa
Vienīgi just ar dvēseli baudīt
Izliet laimes asarās

08.02.2009

**

Neviens nespēj to iedomāties,
Cik tu man esi svarīgs.
Neviens to nesaprot,
Cik tu man esi vērtīgs.
Neviens to nespēj saprast,
Cik tu man esi mīļš.
Neviens to nespēj novērtēt,
Cik tu man esi dārgs.
Neviens to nespēj saskatīt,
Cik patiess viss starp mums.
Neviens to nespēj sadzirdēt,
Kā daudzās mums abiem sirds.
Neviens to nespēj sajust,
Cik ļoti mans ķermenis trīc.
Neviens to nekad nesapratīs,
Kas īsti notiek starp mums.
Neviens tā tevi nenovērtēs,
Kā novērtēju es.
Neviens tevi tik stipri nemīlēs,
Kā mīlu tevi es.

08.02.2009

**

Vai kāds cits varētu ziedot savu laiku,
Atteikties no visa, kas bijis,
Darīt muļķības,
Melot, acīs skatīdamies,
Atdot tev visu pēdējo,
Dalīties it visā ar tevi,
Rūpēties par tevi,
Gādāt un lolot tevi,
Uztraukties par tevi,
Raudāt naktīs,
Neēst dienās,
Neatkāpties no tevis ne soli,
Uzticēties tev,
Nemelot tev,
Izstāstīt visu tev,
Atdot sevi tev,
Domāt par tevi –
To visu darīt tevis dēļ,
Vienīgi mīlot tevi,
Neko neprasot pretī?

21.03.2009

**

Nē, tu mani nenomāc,
Nē, tu mani neapspied –
Mēs vienkārši esam vienādi...
Vai lemts tādiem sadzīvot?

Divas saules spīdētu spožāk
Un dotu vairāk siltuma.
Divi mākoņi debesīs
Veidotu skaistākus tēlus.
Divas zvaigznes tur augšā
Nekad nejustos vientuļi.
Divas rokas izdarītu vairāk.
Divas kājas aizietu tālāk.
Ar diviem vārdiem
Varētu pateikt vairāk.
Ar diviem spārniem
Varētu aizlidot tālāk.

Divas dvēseles,
Abas kopā,
Varētu paveikt visu.
Ja vien sev ticētu...

21.03.2009

**

Laiks iet un dienas rit
Tās vēja spārniem aizskrien
Mans laiks un manas domas
Vecos papīros paliek
Viss jaunais man apkārt griežas
Ne vienmēr tas būs kaut kas labs
Tas virsū smagi man spiežas
Ka grūti saprast kur esmu es pats
Brilles zaļas vai rozā –
Nav nozīmes kādā krāsā
Uz deguna karājas tās
Lielas un smagas man
Un kad brilles nokrīt
Manām acīm liek manīt:
Skaties visapkārt –
Viss izbalēt sāk
Cilvēku balsis skan savādāk
Savtīgi meli, līkumoti ceļi
Un pelēkas maskas uz sejām
Nav patiesības vairs nekur
Pats sevi varu mānīt
Es vēlos nokļūt atkal tur
Kur visu viegli pazīt
Bet skaties visapkārt –
Viss izbalēt sāk
Cilvēku balsis skan savādāk
Savtīgi meli, līkumoti ceļi
Un pelēkas maskas uz sejām
Ir jāmeklē spēks, ir jācīnās
Vai ar to visu jāsamierinās
Nav vērts vairs sevi māņos tīt
Neviens vairs nezin kas būs rīt
Bet skaties visapkārt –
Viss izbalēt sāk
Cilvēku balsis skan savādāk
Savtīgi meli, līkumoti ceļi
Un pelēkas maskas uz sejām.

19.06.2009